

cena: 2zł

OKIEM REMUSA

W tym numerze:

- „Odeszła fizycznie, ale w naszych sercach pozostanie na zawsze...”

- Kolędnicy kaszubscy

- Kącik czytelnicy

- Wywiad z p. Danutą Miszczyk

- Kuźnia talentów

- Złota myśl

- Przepis na udany Nowy Rok

- Aktualności

- "Monitoring osiedlowy"

Odeszła fizycznie, ale w naszych sercach pozostanie na zawsze... ~ ś. p. Pani Beata Wirkus

Z ogromnym smutkiem przyjęliśmy informację o śmierci ś. p. Pani Beaty Wirkus. Nasza wspaniała, najukochańsza i zawsze uśmiechnięta nauczycielka oraz po prostu najlepsza przyjaciółka każdego z uczniów odeszła od nas z tego świata 20 grudnia. Dziękujemy za wspólne chwile! Pamiętamy....

~Przeżyliśmy z Panią szereg niezapomnianych chwil pełnych uśmiechu i radości. Każda z nich głęboko zapisana jest w naszej pamięci i sercu. Była Pani nauczycielką, która stawiała na metody nauki poprzez zabawę, radość, kontakt z uczniami co sprawiało, że każdy uczeń czekał tylko na zastępstwo w postaci właśnie Pani. W swoim gabinecie pedagoga szkolnego była Pani dla nas "tylko", a może jednak "aż" jedną z prawdziwych przyjaciółek, której mieliśmy pewność, że możemy powiedzieć wszystko i że będziemy w dobrych rękach. Mimo ogromnej wiedzy tej "szkolnej", ale przede wszystkim tej o życiu nigdy nie postawiła się Pani wyżej od kogoś, a niejednokrotnie pokazała Pani swój dystans, swoją skromność i radość z życia chociażby poprzez radosne płąsy z uczniami do dziecięcych piosenek na przerwach szkolnych. Teraz pragniemy przeprosić za każdy moment, w którym przez niejednego z nas Pani uśmiech z twarzy znikł. Za chwile kiedy niedocenialiśmy Pani trudną pracę. Przepraszamy.... Mimo to nigdy się Pani nie złościła ponieważ realnie kochała Pani swoją pracę, dzieci i młodzież. Pani Beato jako już absolwent tej szkoły i były przewodniczący SU wiele z Panią działałem wraz z innymi uczniami. Mi samemu na zawsze w głowie zapadną wszystkie wspólne chwile z Panią spędzone na rozmowach często organizacyjnych o akcjach wolontariatu w naszej szkole. Cieszę się, że mogłem doświadczyć takiego wzoru zapалу i radości z pracy. Jako Pani były uczeń pragnę szczerze podziękować Pani, ale teraz niestety już tylko "zdalnie" i przede wszystkim z nadzieją, iż całe dobro czynione przez Panią i radość, która z Pani tryskała sprawiły, że po ciężkiej chorobie uzyskała Pani w pełni zasłużony odpoczynek i radość w lepszym miejscu. Dziękuję za wszystko i mam nadzieję do zobaczenia.... ~

Były przewodniczący Samorządu Uczniowskiego i absolwent SP w Swornegaciach-Michał Moga

Kto przeszkadzał Remusowi w jego misji? - Trud, Strach, Niewarto

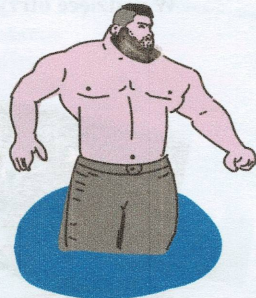
Dorośli Remus wędruje po całych Kaszubach, od oliwskiej katedry po ziemię Słowińców, w poszukiwaniu ludzi, którzy nie stracili godności i dumy pod pruskim panowaniem. Podczas swojej wędrowki spotyka trzy zniechęcające go do działania upiory: Strach, Trud i Niewôrto oraz swego największego przeciwnika - Arymana, na którego Kaszubi wołali Smãk.

Niewarto

Strach

Trud

ilustracje 3. zjaw autorstwa A. D. Majkowskich

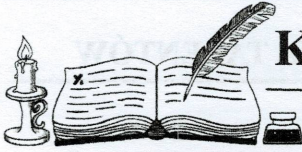
Ale królewionka ũchwęcãla mie za rãkã i pócészala:

- Nie bój sã pastuszku! Nen stolëm nadzi, co pò sóm pas w wòdze sã czaji, bãdze cã chcòł scygnãc na grunãt rzeczã, jimiã jegò Trud. A nen drëdzi, co na grëbim camrze plënie pò wòdze, a pësk mò jak dżënia, a òczë, z chtërnëch bijã zelonëe parmienie: jimiã jegò Strach [...] A widzysz tam tã bialkã na kraju? – W bestrech ruchnach sedzy [...] Na głowie mò mùckã ze stoma zwòneckkama [...] Skòrno zatrzãse głowã, sto zwòneckków zabrzcãzi. Widzysz, jak machiwò prawã rãkã, cëskajãcë skarëpë na wòdã. A kòzdi ròz, jak skarëpã cësnie, zatrzãse głowã, zazwòni zwòneckkama, zasmiejë sã i wòłò: – Niewôrto! [...] Przed tim ploszëdlã miëj sã na bòcznoscë – Nògòrszë òno. A jimiã jegò: – Niewôrto!

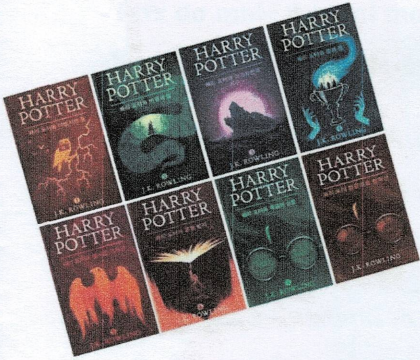
Kòlãdnicë, Gwiôzdczi, Panëszczy

Kòlãdowanië to stary kaszubski zwyczaj obchodzony w czasie adwentu, podczas którego domy odwiedzają gwiazdkowi przebierańcy. Każda z postaci ma swoje wyjątkowe i niepowtarzalne znaczenie. Przebrani w kolorowe stroje bociana, diabła, śmierci, kozy, konia, policjanta, gwiazdora, kominiarza, dziada, baby, leśniczego oraz Nowego Roku odwiedzają poszczególne gospodarstwa z życzeniami wesółych Świąt Bożego Narodzenia oraz pomyślności w Nowym Roku. Kolędniczy śpiewają kolędy i pastoralki w języku regionalnym-kaszubskim oraz opowiadają o bogatej tradycji tegoż języka. Poprzez wymieniony wyżej śpiew oraz recytację wierszy i ról, przekazują gospodarzom najserdeczniejsze życzenia. W podzięce otrzymują podarunki w postaci słodczy.

KĄCIK CZYTELNICZY

Kto nie czytał serii książek J.K.Rowling albo chociaż o niej nie słyszał, najwidoczniej mieszka pod kamieniem. Harry Potter to świetna seria opowiadająca o magii, przyjaźni i mrocznych siłach, które podążają za głównym bohaterem jak cień. Idealnie wykreowany świat, bohaterowie, do których można się przywiązać i dobry humor to nieliczne rzeczy, które zachęcają do przeczytania tych książek.

„Do wszystkich chłopców, których kochałam” to książka autorstwa Jenny Han. Opowiada ona o dziewczynie, która postanawia zakończyć pewien etap swojego życia i pisze listy do każdego chłopaka, w którym się kochała. Listy nigdy nie mają trafić do adresatów, jednak los chce inaczej i dziewczyna zostaje wpakowana w istne miłosne szaleństwo.

„Alicja w krainie zombie” jest ciekawą, fascynującą i nieco mroczną, powieścią, która może zainteresować nie tylko młodzież, ale także dorosłych czytelników. Jedynie fani „Alicji w krainie czarów” mogą odczuć pewien niedosyt, ponieważ nawiązań do oryginalnej Alicji nie ma tu bowiem zbyt wiele. Powieść Geny Showalter to idealna sprawa dla fanów mrocznego fantasy z paranormalnym wątkiem romantycznym

KUŹNIA TALENTÓW

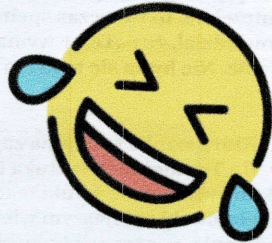

MONITORING OSIEDLOWY

- Tata do mnie dzwoni mogę wyjść?
- Wyjdź, ale zostaw telefon!
- Marcin podłącz tą ładowarkę!
- Dobra dej mnie to Pani
- Ten Marcin jest niemożliwy.
- Za tydzień to już jaki będzie czerwiec?
- Gdzie jest ten długopis? (Pan trzyma długopis w dłoni)
- Pan ma ten długopis.
- Aha

Złota myśl na styczeń

„Bogaty nie jest ten, kto posiada, lecz ten, kto daje.” ~ św. Jan Paweł II

Wywiad z panią Danutą Miszczyk – regionalistką, reżyserką, aktorką, laureatką Skry Ormuzdowej i Ambasadorką Kultury Pomorza

R – redaktor

D.M. – p. Danuta Miszczyk

R: Skąd czerpie pani siły do pracy, działania, zachęcania młodych ludzi, aby kultywowali tradycje i obrzędy kaszubskie?

D.M.: To jest taka długa historia, o tym co mi przekazano... To nie jest tak, że ja poszłam do źródła, zaczerpnęłam i rozdaję. Po prostu najpierw trzeba było mnie napelnić, a napelнили mnie przez to, że ciocia Wanda Kizewska, siostra mojej mamy, prowadziła Dom Kultury, wybudowała go i tworzyła zespoły. Z racji tego, że należałam do zespołu, życie się tak potoczyło i dlatego rozdawało się dalej, to co się otrzymało.

R: Dlaczego zajęła się pani właśnie Teatrem Obrzędowym?

D.M.: Teatr Obrzędowy, to jak sama nazwa wskazuje teatr obrzędu, teatr ludowy, wynikający z potrzeby ludu. Skupia w sobie elementy tańca ludowego, obrzędy, tradycje, legendy, gadki, poezję, prozę, muzykę, słowo, gesty i jeśli to wszystko jest potrzebne, to wówczas spełniam się ja i wszyscy aktorzy. Ś.p. Józef Chełmowski powiedział, że : „Teatr wymaga słuchaczy i dlatego też nie może go zachować dla siebie. Nie bywa się teatrem na własny użytek”.

R: Która sztuka teatralna zapadła pani szczególnie w pamięć i dlaczego?

D.M.: To zależy jaka sztuka i z jakich lat? Największym przeżyciem było dla nas, aktorów zagranie sztuki teatralnej pt: „Świat według Józefa Chełmowskiego”. Józef Chełmowski był naszym wielkim przyjacielem i był nam szczególnie bliski, wspólne działania, wystawy lokalnych twórców, kaszubskie wieczory wigilijne, wspomnienia budziły w nas ogromne emocje i tak jest do dziś. Współpraca między nami narodziła się już wtedy, kiedy pan Józef zaczął rzeźbić.

R: Praca w teatrze nie należy do łatwych, więc czy można ją naprawdę pokochać?

D.M.: Zależy jak się do niej podchodzi, czy chce się to robić czy nie bardzo. Czy ta praca jest pasją? Wszystko zależy od podejścia ludzi. Jeśli robi się coś, bo się to lubi, to nie stanowi to problemu, a przynosi satysfakcję.

R: W pani teatrze gra wiele młodych ludzi, jak udaje się ich zachęcić do wspólnego grania?

D.M.: Po prostu chcą się spełniać, a że są talenty, które trzeba rozwijać, bo każdy ma jakiś talent, to nie ma problemu. Dawniej dzieci chętniej się udzielały, przychodząc bez względu na różne okoliczności.

R: Potrafi pani pięknie grać na akordeonie. Skąd u pani takie umiejętności?

D.M.: To zasługa moich przodków, z takimi umiejętnościami idzie się w świat i przekazuje je dalej. Ja miałam taką możliwość kiedy byłam w siódmej klasie. Bo nie było to takie łatwe, instrumentów w domu nie było. Ciocia kazala mi uczyć się gry na akordeonie, a siostrze na gitarze i nie było dyskusji. Do dziś występuję w różnych kapelach ludowych, gdzie istnieje potrzeba śpiewu, a muzyka łączy i leczy.

R: Jakie inne hobby pani rozwija? Czy wystarcza czasu dla rodziny?

D.M.: Cały czas rozwijam się kulturowo, czytam ciekawe książki, staram się robić coś dla innych i spędzam czas z rodziną. Mam córkę i syna, którzy również spełniają się zawodowo. Pielęgnują tradycje i zwyczaje wyniesione z domu rodzinnego. Kiedy mamy czas dla siebie, to jest wiele wspólnych tematów do omówienia.

R: Jakimi wartościami kieruje się pani w życiu?

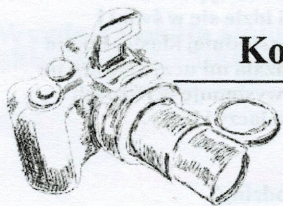
D.M.: „Módl się i pracuj”, „Bo Kaszuby bez Boga, ani do proga, a za progiem z Bogiem”.

R: Jakie rady dałaby pani młodym ludziom?

D.M.: Słuchajcie starszych i mądrzejszych od siebie, idźcie za dobrym przykładem. To co będziecie mieli w sercu, zawsze będzie wracać. Nigdy nie zapominajcie o swoich korzeniach. Uśmiechajcie się, radujcie, cieszcie się życiem, wybaczajcie sobie. Jak jesteście smutny, to powiedz sobie, że uśmiech wszystko zwycięży. Należy brać z życia jak najwięcej dla siebie. Rozmawiajcie, wspominajcie i wszystko zapisujcie.

R: Dziękuję za poświęcony czas.

Konkurs „Rozpoznaj twarze na zdjęciu”

Zapraszamy do udziału w konkursie
pt: "Rozpoznaj twarze osób na zdjęciu".

Należy rozpoznać jak najwięcej twarzy osób
przedstawionych na zdjęciu i przesłać ich
imiona i nazwiska na adres:

okiemremusa@wp.pl najpóźniej do
31.01.2023 roku. Osoba, która jako pierwsza
rozpozna najwięcej osób zostanie
nagrodzona:)

Gratulujemy Alicji Stanisławskiej
rozwiązania łamigłówki logicznej!

2023
HAPPY NEW YEAR

RECEPTA NA LEPSZY NOWY ROK:

Weź 12 miesięcy, oczyść je dokładnie z goryczy, chciwości, małostkowości i lęku. Po czym rozkrój każdy miesiąc na 30 lub 31 części tak, aby zapasu wystarczyło dokładnie na cały rok.

Każdy dzień przyrządzamy osobno. Z kawałka pracy, dwóch kawałków pogody i humoru. Dodajemy trzy duże łyżki nagromadzonego optymizmu, łyżeczkę tolerancji, ziarenko ironii i odrobinę taktu.

Następnie całą masę polewamy dokładnie dużą ilością miłości. Gotowe danie przyozdabiamy bukietem uprzejmości. Podajemy codziennie z radością i filiżanką aromatycznej kawy lub dobrej, orzeźwiającej herbatki.

Pomocnicy redakcji:

p. Janusz Trapp

p. Violetta Buclaw

Redaktorzy naczelni:

p. Marzena Borzyszkowska

Michał Moga

Dziennikarze:

Marcelina Rudnik, Amelia Skonieczna, Emilia Szyszka,

Michalina Bobrowska, Martyna Pszczola, Marietta Szulc.

**SZKOŁA PODSTAWOWA
W SWORNEGACIACH**

